

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια δύο κι' έννιακόσα
καί χαρά 'στον πούχει γρόσα.

Δέκατον κι' όγδοον μετρούντες χρόνον
'στην γήν έδρεύομεν τών Παρθενώνων.

Τών δρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καί συνδρομαί— άπ'εύθείας πρòς έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κτ'ώ φράγκα εί ναι μόνο.
Γιά τὰ ξένα όμως μέρη—δέ κ α φράγκα καί 'στ'ό χέρι.

'Ογδόη του Δεκέμβρη κι' είκοστή,
καί μούρα τών Ρωμηών ξεχωριστή.

Πούντος έπτακόσα κι' όγδοήντα δύο,
μέ ζουρλομανδύας τούς Ρωμηούς ένδύω.

**Μποναμάδες μας κι' εύχαΐς,
όπου πέφτουν σάν βροχαΐς.**

'Στόν 'Ηλείον Κρεστενίτην ν' άκυρώση μ' εύκολίαν
Στεφανόπουλον καί Δόγγαν κι' όλην τήν κλεινήν 'Ηλείαν.

'Στόν 'Ισιδωρο Κολιάτσο 'λίγο μπόι νά μακρύνη
καί 'στον Νώντα Ντεληγιάννη μιά στατιστική νά γίνη.

'Στόν Τραυλό μιά μπομπονιέρα τόσαις πίκραις νά γλυκάνη
καί 'στον Τσαρλαμπά ταμπάκο νά τόν πίνη νά ξεσκάνη.

Κάπα γιά τόν Καυταντζόγλου καί τσατσάρα γιά χωρίστρα,
καί 'στον κύριον Βελλίνη μιά μεγάλη κουδουνίστρα.

'Στόν άβρό τόν Χατζηγάκη τήν άκύρωσιν του Ζάππα
κι' όπτασίας γλυκυτάτας περί μέλλοντος 'στον Λάππα.

'Στόν Μιχάλη τόν Στελλάκη τρεις αλτήρας, μιά κορίννα,
καί λεπτά 'στον Βαφειαδάκη, που τόν έκαναν φαρίνα.

Δύναμι 'στον Βενιζέλο, τής Αίγίνης τό ξεφτέρι,
καί γιά τόν Καναβαριώτη μαυρομάνικο μαχαίρι.

'Λίγη μύτη 'στον Πετρίδη καί 'στον Κορυζή μασέλα,
γκλίτσα γιά τόν 'Αλεξάκη καί γιά ράχαις μανασέλα.

Είς τόν Γεώργη Καπιτσίη μιά στέκα του μπιλιάρδου
κι' άλλη μία του Λομβάρδου.

'Στόν Κυριάκο Λιγυρό νά θυμάση 'στ'ά γέρα
καί νά πάη νά στρωθή μέ τήν 'Αχρ' Αριστερά.

'Στόν Χατζίσκο νά κοιμάται μέ χρυσόφτερες έλπίδες,
καί γιαπιά 'στον Καλαμάρη γιά νά πέραμε σάνιδες.

'Στόν παππούλη σανιδάδες άπαρτία νά σκαρώση
κι' έκλογή νά μήν άφήση, που νά μήν τήν άκυρώση.

'Στόν Ζαήμη κομπολόγι νά μετρά τὰ προβατάκια
καί χαρτί γιά κοκορίκους καί κλωστή γιά τὰ μουστάκια.

Της Βουλής τήν Προεδρεία 'στον άσίκη χρυσομάλλη
καί νά ρίχνη τό κουδούνι καί 'στών φίλων τό κεφάλι.

'Στόν Σκουζέ νά μαλακύνη πᾶσαν σχέσιν τών έγκρίτων
καί σπαθί νά κυνηγήση τήν φυλήν τών λωποδύτων.

'Αποσίωσιν πολλήν του κυρίου Κυριακούλη
καί νά χαιρή τὰ πιστά του κυρίου μας παππούλη.

'Στόν Μπακόπουλο τόν πάνυ, τό δεξί του γέρου χέρι,
τό λουλούδι αμύ λησιμόνει, του παππού νά τό προσφέρη.

Ζυγαριά γιά νά ζυγιάζη κι' ό πολυς Ζυγομαλάς
καί μετά του Θανοπούλου νάχη σχέσεις όμαλάς.

Μπούσουλα 'στον Καραπάνο, μέ Ναυάρχους ίντερβιού,
καί μακρύτερος νά γίνη καί φιγούρα καραβιού.

'Στόν Λιμπρίτη του Τυρνάβου πάλαις κι' άρματ' άκριδιά,
καί 'στον Ρώμα νά μή χάση τόν σπουδαίο Κολλυβά.

'Στόν σεμνό τόν Δεληγιώργη νά μή χάση τίν Μανέτα
καί του γέρου Θεωράκη του τὰ ψάλη νέτα σκέτα.

Εἰς τὸν Γεωργίου τὸν Ἀδερφὸν μιὰ σφυρίκτρα, μιὰ τσαμπούνα,
κι' Ἀχρὸν εἰς τὸν ντιλικάτο
καὶ κλεινὸ Μαυροκορδάτο,
κι' ὁλοένα νὰ προσέχη μὴν τοῦ κλέψουνε τὴν γούνα.

Δίοπτρα 'στὸν Βελλανίτη καὶ νὰ γίνη μιὰ χαρὰ
Ἵπουργὸς Συγκοινωνίας μετ' τὴν Ἀκρ' Ἀριστερά.

Εἰς τὸν Κορφιᾶτη τὸν κομψό, ποῦ δὲν τὸν σκιάζουν μπό-
[ραις,
λίγο κολοκυθόσπορο γιὰ νὰ περνᾷ τῆς ὥρας.

Μαντζούνη 'στὸν Σιμόπουλο, κι' εἰς χρόνους ἀσιτίας
νᾶναι μετ' τὸν Κορφιᾶτη τοῦ σὴν Δάμων καὶ Φιντίκ.

'Στῆς Ἀκρας τῆς Ἀριστεράς, τῶν ἄκρων τὸν Λεβίδη,
νὰ τυβλθουν ὅλα δεξιά 'στὸ πείσμα τοῦ Κρονίδη.

Εἰς τὸν Ἀναστασόπουλον Δραχούμειον εἰκόνα
νὰ τὴν κυττᾷ καὶ νὰ θρηνῇ τὸν μάταιον κλαυθμῶνα.

Εἰς τὸν Σιολένσκη νὰ γευθῇ καὶ τῆς Βουλῆς τὴν νίκη
καὶ μετ' τὴν Ἀκρ' Ἀριστερά νὰ πάρ' Ἵπουργιλίκι.

'Στὸν κύριο Μελισσινὸ λεπτὸ λεπτὸ ματσούκι
καὶ γιὰ τὸν Ἀντωνόπουλο τρέ ντιστεγκέ μπουζούκι.

Ἐνα κλυστήρι τοῦ γιαντοῦ, Μοσχούλα τοῦ καλλίστου,
γι' αὐτοὺς ποῦ τὴν ἀκύρωσιν ζητοῦν τῆς ἐκλογῆς του.

'Στὸν Στράτο γλῶσσα τσουχτερὴ κι' ὅπου πονεῖ νὰ γιάνη
καὶ τέλος νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τοῦ Καραγιάννη.

Καινούρια κλάρα 'στὸν Κομνὰ γιὰ νὰ βαρῇ μετ' αὐτὴν,
κι' ὀλίγον Ἐρωτόκριτο 'στὸν κύριον Δαούτη.

'Στὸν Μπέλλο νὰ μὴ χάνεται γι' αὐτὰ τὰ καθέστωτα
καὶ κάτασπρος 'στὴν Ἀραπιά νὰ πάη σὴν καὶ πρῶτα.

Εἰς τὸν Βιτάλη νὰ γενοῦν δεξάμεναίς 'στὴ Σύρα
καὶ 'στὸν Μαμούνη τῶν Ψαῶν ἕναν καταβερεκτῆρα.

Καμπόσαις τρίχαις μουστακιοῦ 'στὸν Σάκκη τὸ ξεφτέρει,
καὶ 'στὸν Πετσάλη νὰ κρατῇ πάντα κερρε 'στὸ χέρι.

'Στὸν Πίτ τὸν Κωνσταντόπουλο μιὰ πρέζ' ἀπὸ ταμπάκο
καὶ φέσταις νέας ἐκλογῆς 'στὸν Τριανταφυλλάκο.

'Στὸν σπαθοφόρο Τσαμαδὸ δαμασκηνὸ σπαθί
καὶ μιὰν ἡμέρα ἱερνικὰ στρατάρχης νὰ ὄρεθῇ.

Ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς 'στὸν Στέφανο Γεννάδη,
καὶ γελαῖς καὶ χαϊρετίσματα 'στὸν Πολυχρονιάδη.

Εἰς τὸν Παναγιωτόπουλο λαχταριστὸ ρουσφέτι
ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ποῦ τοῦ γινε σεκέτι.

Εἰς τὸν Καλογεράπουλον ἐνστάσεις Σαραβέλα,
καὶ 'στὸν Παλάσκη φράγκικα νὰ τοῦ πηγαίνουν τρέλλα.

Εἰς τὸν Δεδούση λεβεντιά κι' ἐν' ἀσημένιο δίσκο
μ' αὐτὸν χαρτοφυλάκιο νὰ φέρη 'στὸν Χατζίσκο.

Ἵπουργοῦ κρυφὸ μεράκι
καὶ 'στὸν Νίκο Γουναράκη.

'Στὸν Καλλιφρονᾶ νὰ μείνῃ σταθερὸς 'στὴν Κορδονοῦ
καὶ νὰ μὴν τὸ σκάσῃ χάριν τοῦ Κυριάκου Λιγυνοῦ.

'Στὸν Βουδούρη τὴν φιγοῦρα
τοῦ κλεινοῦ σὶρ Τζῶν Τζαμούρα.

'Στὸν Ἰδραῖο Λεωνίδα μετ' λυχναρί καὶ δαδί
νὰ κυττάξῃ μήπως εἴρῃ τὸ χυμένο τὸ κλειδί.

Μιὰ ροκάνα τοῦ κυρίου Περικλῆ Βαλαωρίτη,
καὶ γιαντοῦρι σακκουλίσιο τοῦ κυρίου Ζωγλοπίτη.

'Στὸν Τοπάλη τὸν Καρτάλη καὶ κορδῶματα νυμρίου,
καὶ 'στὸν Στάνη τῶν Κυθήρων τὰς ἐνστάσεις τοῦ Σορίου.

'Στὸν Καρτάλη τὸν Τοπάλη μετ' 'στὸν κόρφο νὰ τὸν κρύβῃ
καὶ δρό τοῦδ' ἀπ' τὸ Κορδόνι τὴν κοιλίτσα του νὰ τρέφῃ.

Μιὰ τσοπάνικη φλογέρα
τοῦ κυρίου Καζαμπάκα,
κι' ἄλλη μιὰ γλυκυτέρη
τοῦ κυρίου Καλαμπάκα.

'Στὸν πτωχὸ τὸν Μονοκροῦστο μερικὸς λιμοκοντόρους
καὶ σχοινιά 'στὸν Φωτιάδη γιὰ νὰ δένη ψηφοφόρους.

Εἰς τὸν Γιάννη Καραπάνο, ποῦ σπανίως ὁμιλεῖ
κι' ὁμικρὸν τὸ ου προφέρει, νὰ μιλήσῃ 'στὴ Βολή.

'Στὸν Πατρινὸ τὸν Χοιδά φασκιά γιὰ τὸ στομάχι
καὶ γιὰ χαρτοφυλάκιο κι' αὐτὸς ἐλπίδες νᾶχῃ.

Φούσκαις 'στὸν Ἀγγελόπουλο τὸν Παλιγγενεσία
καὶ γιὰ τὸν Κορδονάραγα νὰ γίνεταί θυσιᾶ.

Λάδι γιὰ τὸν Λαδόπουλο, καὶ νὰ τοῦ λέν' ἄκοι μὲς
πῶς 'γύθηκε τὸ λάδι μὲς κι' ἔπεσε 'στὴ φακὴ μὲς.

Εἰς τὸν Μελά μετ' 'στὴν Ἀγιά νὰ κἀνῃ τόσα πράγματα,
μὰ κι' ἕνα δεύτερο Σχολεῖο γιὰ νὰ μαθαίνουν γράμματα.

Σαποῦνι 'στὸν Μουτσόπουλο νὰ φτεζάνῃ μπουρμπουλήθρα
καὶ 'στὸν Μυκωνίῳ τυριὰ τῆς Νάξου καὶ μυζήθραις.

'Στὸν Πρωτοπαπαδάκη,
τῆς Νάξου τὸ παιδάκι,
τὴν ἀτυχὴ τὴν σμύριδα νὰ μὴ τὴν λησμονήσῃ
κι' ἐπὶ τῆς σμύριδος αὐτῆς τὴν γλῶσσά ν' ἀκούσῃ.

'Στὸν Κρίσπη τῆς θυμωτοῦ τῆς Παριανῆς τὴ χάρι,
ποῦ τὸνομά της δὲν χωρεῖ τὸ μέτρο νὰ τὸ πάρῃ.

Εἰς τὸν Δελένδα κι' Ἀσιμὴ Σαντορινιὸ βισάντο
καὶ πίνωντάς το μιὰ χαρὰ νὰ λέν: πέρ ντιο σάντο.

Ἐνα κρασί γιὰ δύναμι 'στῆς Θήρας τὸν Βαλέτα
καὶ τὸν Καλαντζόπουλο τῆς ὥρας στιβαλέτα.

'Ἐνα Προβελέγγιο 'στὴ Σίφνο νὰ θερίσῃ
καὶ τελειώσῃ τὸν Φωκᾶ κι' ἔπειτα νὰ γυρίσῃ.

Ἐνὶ τὸν Γκιῶν τὸν Τηνακὸ καὶ σοβαρὸ καμάρι
καὶ τὴν Βουλὴ νὰ τὸν ῥωτοῦν: εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;

Ἐνὶ τὸν Γκιῶν τὸν Τηνακὸ καὶ σοβαρὸ καμάρι
καὶ τὴν Βουλὴ νὰ τὸν ῥωτοῦν: εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;

Ἐνὶ τὸν Γκιῶν τὸν Τηνακὸ καὶ σοβαρὸ καμάρι
καὶ τὴν Βουλὴ νὰ τὸν ῥωτοῦν: εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;

Ἐνὶ τὸν Γκιῶν τὸν Τηνακὸ καὶ σοβαρὸ καμάρι
καὶ τὴν Βουλὴ νὰ τὸν ῥωτοῦν: εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;

Ἐνὶ τὸν Γκιῶν τὸν Τηνακὸ καὶ σοβαρὸ καμάρι
καὶ τὴν Βουλὴ νὰ τὸν ῥωτοῦν: εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;

Ἐνὶ τὸν Γκιῶν τὸν Τηνακὸ καὶ σοβαρὸ καμάρι
καὶ τὴν Βουλὴ νὰ τὸν ῥωτοῦν: εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;

Εἰς τὸν Ἀπέρη τὸν Σιφνιὸ τοῦ Σκαρπινὰ τὴν στάνη
καὶ λεωφόρους τοῦ Σογγροῦ καὶ 'στὸν Σιφνιὸς νὰ κἀνῃ.

Πάχος 'στὸν Νίκο Μισορλή νὰ φαίνεται ποῶς
καὶ 'στὸν Ρωμάνο δρό μονάκι νὰ βλέπῃ τὸν Σκουζέ.

Εἰς τοῦ Ζαήμη τοῦ βωδοῦ τὰδέλφια Πριγκηπάτα
καὶ Βιλαέτια 'στὸν Μωρητὴ καὶ Ρίου Δεσποτάτα.

Καρόστου μετ' ἀπόλιο 'στὸν Παπαπανικολά
καὶ 'στὸν Νικολαΐδη,
καὶ σ' ὅλους τοὺς Κορδονικούς νὰ μπαίνουν 'στὴ Βουλὴ
τὴν νύκτα μ' ἀντικλεῖδι.

'Στὸν Πολυγένη δρό λουστοῦ, μιὰ σκάλα 'στὸν Σπυράκη,
καὶ σ' ὅλο τὸ Ρωμάνικο θεσμοῦ τοῦ Θεωδωράκη.

'Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιά,
πάστε σαποῦνι καὶ σκονιά.

Ἀν-Βασίλης ἐργεταί κι' ὁ κόσμος ὅλος χαίρει,
κι' ὅποιος χαρτοφυλάκιο δὲν ἔβαλε 'στὸ χέρι,
καὶ λρόνει καὶ μαραίνεται καὶ τῶχει στενοχώρια,
νὰ κἀνῃ κόμμα μόνος του καὶ νὰ καθίξῃ χωρὶς.

Ἐνὶ τὸν Γκιῶν τὸν Τηνακὸ καὶ σοβαρὸ καμάρι
καὶ τὴν Βουλὴ νὰ τὸν ῥωτοῦν: εἶσαι παππᾶς γιὰ πλάρι;

**Στίχοι πρὸς Βλάχον ὡς ἐν προπόσει
γὰρ τὸ τραπέζι, ποῦ τοῦπαν τόσοι.**

Κι' ἐγὼ προπίνω ρυθμικῶς εἰς τὴν ὑγείᾳ σου, Βλάχε,
λεξικαρούμπανε σοφὴ καὶ κατὰ Μπάμπην βράχε.
Εὐοί, ποῦ σ' ἔφαλα κι' ἐγὼ κι' ἄλλοι πολλοὶ συγχρόνως,
εὐοί, ποῦ σ' ἀπεκάλεσε βεντούζα κι' ὁ Σβορώνος.
Εὐοί, ποῦ τόσοι θαυμασταὶ σέ λέν καὶ Κάβο-Ντόρο,
εὐοί, ποῦ τῶν βιβλίων σου τρομάζουν τὴν στιβάδα,
καὶ μὲ καρότσαις 'φέραμε 'στὸ σπῆτι σου τὸ δῶρο,
κι' ἔτρεμα μὴν πληρώσωμε καὶ γιὰ τὴν καροτσάδα.

Εὐοί, ποῦ μὲς 'στὸ σπῆτι σου 'γινόταν φασαρία
κι' εἶχες τραπέζι τραντακτὸ μὲς 'στὴν τραπεζαρία
μ' ἐδώδιμα, γλυκύσματα, καὶ μὲ σαμπάνια πρώτης,
καὶ δὸς του κι' ἐτρωγότινε σκιρτώσα λογιότης,
κι' οἱ φίλοι τῆς ἐπιτροπῆς ἐρρίχτηκαν σὰν γλάροι
κι' ὁ Μπάμπης γιὰ τὴν ὄρεξι 'ζητοῦσε καὶ χαβιάρι.

Εὐοί, ποῦ 'ζήλευα κι' ἐγὼ τὰ δῶρα σου νὰ τᾶχα,
κι' ὁ Μαρασλῆς τῆς 'Οδησοῦ
ἀντὶ ρουβλίων καὶ χρυσοῦ
σοῦστειλ' εὐχαῖς μονάχα,
κι' ἂν ἤμουν Βλάχος ἤθελα τοὺς τύπους νὰ ξεχάσω
καὶ 'πίσω θὰ τῆς ἔστελλα χωρὶς καιρὸ νὰ χάσω.

Εὐοί, ποῦ ξαναφόρεσες στεφάνι ζηλευτό,
κι' ἐμεῖς ἐσυζητήσαμε καὶ γιὰ τὸ γεῦμα' αὐτὸ
ποιὰ θέσις πρέπει νὰ δοθῇ σέ κάθε πρώτη κάρα,
'στὸν Ὑπουργό, 'στὸν Πρύτανι, καὶ 'στὸν Λουκῆ τὸν Λάρα,
ὅστις ἐρίζει μετὰ σοῦ μ'. 'Εγγλέζου φλέγμα κρῦον
σὰν τὸν Τραυλὸ καὶ Τσαρλαμπᾶ περὶ πρεσβυτερείων.

Εὐοί, ποῦ συνεώρτασαν κι' ἄστοι τῆς πρωτευούσης
τὴν ἐορτὴν τοῦ πνεύματος, τῆς πένας, τῆς φυλλάδας,
καὶ φίλοι τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς καθαρευούσης
ἔλειψαν ἐκ τοῦ γεύματος δι' ἑλλειψιν βελλάδας.

'Εβίβα, ποῦ συμφώνησαν οἱ φίλοι τῶν γραμμάτων
καὶ τῶν καλῶν γευμάτων
κάθε δρὸ μῆνες μιά φορά νὰ τρῶν 'στὴν Γκράν-Μπρετάνια,
νὰ πίνουν καὶ σαμπάνια.

'Εγ' ὅμως συμφερώτερον προτείνω 'στοὺς κυρίους,
τοὺς νέους καὶ τοὺς γέροντας, τοὺς φλογεροὺς καὶ κρύους,
τὴν ἐβδομάδα μιά φορά νὰ γίνεται γκιουβέτσι
'στοῦ Κλάιν ἢ 'στὸ Μέτσι.

Μακάρι καὶ τοὺς ἑκατὸ χαρούμενος νὰ κλείσης,
βιβλία νέα καὶ παλὰ νὰ τὰ μοσχοπουλήσης,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ Μεξικὸ
νὰ σοῦ ζητοῦν τὸ λεξικό.

Μὰ καὶ 'στοὺς ἄλλους συγγραφεῖς
καὶ τοὺς φαιδροὺς καὶ κατηφεῖς
εὐχομαι τὰ βιβλία των τᾶδετα καὶ δεμένα
νὰ τὰ πουλήσουν ὅλοι των, ποῦ νὰ μὴ 'βρίσκειτ' ἕνα,
καὶ νὰ μὴ λένε στιβακτὰ
εἰς ἕνα κι' ἄλλο ράφι
πὼς θέλει δέσιμο σφικτὰ
ἐκεῖνος ποῦ τὰ γράφει.

Μακάρ' οἱ φίλοι λόγιοι νὰ φορτωθοῦν στεφάνια
καὶ νᾶρχωνται συχνότερα νὰ τρῶν 'στὴν Γκράν-Μπρετάνια
κι' ἐγὼ μ' αὐτοὺς ἀμφισθητῶν τὴν ἀγαθὴν μερίδα
νὰ κάμω τὸ ταχύτερον εἰκοσκατηρίδα.

**Καὶ καμπόδαῖς ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

'Στὸ Λοῦδρο τὸ περίφημο, 'στὸ Λοῦδρο τὸ μεγάλο
νὰ πᾶτε δίχως ἄλλο.

'Αλλόνζ' ἀνφάν ντὲ λὰ πατρί, μικροὶ μεγάλοι κι' ἄλλοι,
βάλτε παράδες 'στὸ πουγγί, λίραις 'στὸ πορτοφύλλι.
Τὶ μαγαζὶ περίφημο!... στολὴ τῆς πρωτευούσης...
σὲ γαργαλίζει νὰ τὸ 'δῇς καθὼς καὶ νὰ τ' ἀκούσῃς.
Μέγας ὁ Κανελλόπουλος καὶ ποῦρος Παρισιάνος,
καὶ μάστορες πολύτροποι, ἀντάξιος παιᾶνος.
Τὶ μπωναμάδες πάγκαλοι, τί πλούτος καὶ τί χάρις!
κατάστημα μοναδικὸ
κι' ἀσῆμι καὶ χρυσαφικό,

δὲν ξέρεις τί νὰ πρωτοδῇς καὶ τί νὰ πρωτοπάρῃς.
'Εκεῖ ποῦ θ' ἀγοράζετε θὰ πέρνετε καὶ δῶρα,
κι' ἐμπρὸς 'στὸ Λοῦδρο γρήγορα... θὰ πάρουν τέλος τῶρα.

'Ο Χῆμος κι' ὁ Δροσούλης, ζαχαροπλάσται πρώτης,
ἐκεῖ τῶν γλυκυσμάτων καθέννας θιασώτης.
Νὰ ζαχαροπλαστεῖον ἔξεχον κατὰ πάντα,
'στὸν δρόμον Πατησίων ὑπ' ἀριθμὸν τριάντα.

'Ω Μοῦσ' ἀηδονόστομη, βοήθησε νὰ ψάλω
καὶ τὸν Ἀηδονόπουλο, τὸν ράπτη τὸν μεγάλο,
ποῦ νέον οἶκον ἵδρυσεν ἐμποροραπτικόν,
παρόμοιον κι' ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.
Μέγαρον πλούτου πάγκαλον καὶ τέχνης αἰδίου,
πενήντα τέσσερ' ἀριθμὸς 'στὴν δρόμον τοῦ Σταδίου,
δύο δὲ κόπτας ἔφερε γιὰ λούσο πρὸ μεγάλο,
'Αγγλο γιὰ τοὺς κυρίους μας, γιὰ τῆς κυρίαίς Γάλλας,
γιατὶ καὶ τρεῖς κυριῶν θάχῃ περικαλλές,
ὅπου τσακίστραις εἰς αὐτὸ θὰ ράβωνται πολλαίς.
Γλωσσῶν Πανεπιστήμιο παρὸλ ντ' ὄννερ θὰ γένη,
κάθε νεώτατος συρμὸς κορδόνι θὰ πηγαίνη,
σμόκιν ἐδῶ, μπερταῖς ἐκεῖ, δρὸ κόπτας καὶ δρὸ γὰρ
ἕνας μικτὸς συνδυασμὸς ἐκεῖ θὰ μπαينوθαίνη,
μὰ πίστωσης δὲν δίδεται καὶ μερικῶς κι' ἐν γένει.
Σπίτ' ἱγγλῆς; κομπρενέ φρανσέ;
μουσιού, μαντάμ, νὸ βερεσέ.

'Στὸν δρόμον τοῦ Σταδίου κι' αὖξων εἰκοσιτρία,
κατὰφωτος καὶ μέγας κι' ὅλος κοκεταρία
οἶκος βασιλικὸς
κι' ἐμποροραπτικὸς
τοῦ ράπτου Γεωργίου τοῦ Παπαϊωάννου,
ποῦ γνῶρισε τὸ γούστο κάθε πρωτευουσιάνου.
Αὐτὸς δὲν φέρνει κόπτας ἐκ τῆς Εὐρώπης ξένους,
τὸ κόπτειν καὶ τὸ ράπτειν εἶναι δουλειὰ δική του,
κι' ἔχει πελάτας (τόσους κατενθουσιασμένους
καὶ μὲ τὸ κόψιμό του καὶ μὲ τὴν ραπτική του.
Καὶ τρέχουν ἐκλεκτοὶ σ' ἐκεῖνον ὁλοένα,
καὶ κόψε με κι' ἐμεῖς καὶ ράψε με κι' ἐμένα,
καὶ κάνε με καδράκι καὶ δακτυλίδι μέση,
καὶ τρεῖς εὐτυχισμένους ἐκεῖνος ποῦ θὰ πῶσῃ
'στοῦ Γεωργίου τὴν φαλλίδα, 'στοῦ Γεωργίου τὴν βελόνη
κι' αὐτὴν ὑπερυψοῦτε καὶ νῦν καὶ 'στὸν αἰῶνα.